

ارتباط بین آماره‌های مختلف پایداری در آزمایش‌های مقایسه عملکرد ذرت
Interrelationships Among Several Stability Statistics Estimated
in Maize Yield Trials

علی مقدم و زینبنده دهقانپور

مؤسسۀ تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

تاریخ دریافت: ۱۳۷۸/۱۲/۱۹

چکیده

مقدم، ع. و دهقانپور، ز. ۱۳۸۰. ارتباط بین آماره‌های مختلف پایداری در آزمایش‌های مقایسه عملکرد ذرت. نهال و بذر .۳۲۹-۳۲۸:۱۷

آزمایش‌های کوتاه مدت مقایسه عملکرد (تعداد محیط کم یعنی یک سال در چندین مکان و یا ۳ تا ۴ سال در یک مکان) یکی از روش‌های گزینش ارقام پرمحصول می‌باشند. محققین عموماً در این آزمایش‌ها از اثرات متقابل ژنتیک × محیط (GE) صرف نظر کرده و گزینش را فقط بر مبنای میانگین عملکرد قرار می‌دهند. روش‌های متعددی برای برآورد پایداری ژنتیک‌ها در محیط‌های مورد پژوهش پیشنهاد شده است. به منظور بررسی همبستگی رتبه‌ای بین آماره‌های مختلف پایداری جهت مقایسه پتانسیل کاربرد آن‌ها در بررسی اثر متقابل GE در آزمایش‌های کوتاه مدت مقایسه عملکرد، مطالعه‌ای با سه مجموعه سینگل کراس زودرس در ۶ محیط، مجموعه دوم (T2) شامل ۹ هیبرید سینگل کراس خیلی زودرس در ۶ محیط، مجموعه سوم (T3) شامل ۱۴ هیبرید سینگل کراس دیررس و متوسط رس در ۵ محیط بودند. آماره‌های S_{xi}^2 و CV_i ضریب همبستگی رتبه‌ای بالائی با یکدیگر داشتند. ضریب همبستگی رتبه‌ای بین آماره‌های i و j در برابر با ۱ بود، که با توجه به نتایج و گزارش‌های سایر محققین، استفاده یکی از آن‌ها و ترجیح $i^2 - j^2$ توصیه می‌گردد. ضریب همبستگی رتبه‌ای بالایی بین آماره‌های i و j به دست آمد. ضریب همبستگی رتبه‌ای کلیه آماره‌ها به غیر از دو معیار YS_i با عملکرد پائین و متغیر بود. ضریب همبستگی رتبه‌ای بالا و ثابت بین معیارهای YS_i و تا حدودی RSM با عملکرد بیانگر این نکته می‌باشد که استفاده از معیارهای گزینش همزمان برای عملکرد و پایداری، مطمئن‌تر و با توجه به روند مثبت، منجر به گزینش ارقام پرمحصول و پایدار خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: ذرت، تجزیه پایداری، هیبرید دو طرفه، گروه‌های زودرس و دیررس، ضریب

همبستگی رتبه.

این مقاله بر اساس نتایج به دست آمده از اجرای طرح تحقیقاتی شماره ۱۳۷۸۶-۱۲۰-۷۵۳۸۴ و ۱۰۰-۱۲۰-۷۴۴۷۶ مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر تهیه گردیده است.

فنوتیپی نسبی ژنوتیپ‌ها در مجموعه‌ای از آزمایش‌های مقایسه عملکرد وجود دارد.(Leon and Becker, 1988; Lin *et al.*, 1986) لین و همکاران (Lin *et al.*, 1986) چهار گروه از آماره‌های پایداری را تعریف و مشخص نمودند. گروه A بر اساس انحراف از میانگین اثر ژنوتیپ (GEI)، گروه B بر اساس اثر متقابل GE (DG) و گروه‌های C و D بر اساس DG (GEI) در نظر گرفته شده‌اند. در ضمن فرمول گروه‌های A و B بیانگر مجموع مربعات و فرمول گروه‌های C و D بیانگر ضرایب رگرسیون یا میانگین مربعات انحراف از رگرسیون می‌باشد. آماره‌های درون یک گروه یا یکسان هستند و یا ژنوتیپ را به طور معادل رتبه‌بندی می‌کنند. بنابراین، انتظار همبستگی رتبه بالا بین آن‌ها وجود دارد. در حالی که احتمالاً آماره‌های گروه‌های مختلف همبستگی رتبه پایین نشان خواهد داد. می‌توان از آماره‌های گروه A به واریانس ژنوتیپ ندر کلیه محیط‌های مورد بررسی (Lin *et al.*, 1986) و ضریب تغییرات ژنوتیپ i (CV_i) در Francis and Kannenberg, 1978) از آماره‌های گروه B به واریانس پایداری² (δ_i^2) (Shukla, 1972) و کووالانس C (W_i) (Wruck, 1962); از آماره‌های گروه C (Finaly and Wilkinson, 1963) و از آماره‌های گروه D به میانگین مربعات انحراف از خط رگرسیون (S^2d_i) (Eberhart and Russeti, 1966) اشاره نمود. از سایر آماره‌ها که در مقاله لین و همکاران (Lin *et al.*, 1986) به آن اشاره شده، می‌توان

مقدمه

از مدت‌ها پیش مسئله اثر متقابل ژنوتیپ × محیط (GEI) توسط بهزادگران و متخصصین ژنتیک مشخص شده است. اثر متقابل GE با تغییر عملکرد نسبی ارقام در محیط‌های مختلف، گزینش ژنوتیپ‌های برتر را پیچیده و با اشکال مواجه می‌نماید (Eagles and Frey, 1977). اثر متقابل GE باعث کاهش همبستگی بین ارزش‌های فنوتیپی 1987; Comstoc and Moll, 1963) و کندی پیشرفت گزینش می‌گردد (Kang and Martin, Comstock and Moll, 1963).

آزمایش‌های کوتاه مدت مقایسه عملکرد (یک سال در چندین مکان و یا ۳ تا ۴ سال در یک مکان) به عنوان یکی از روش‌های گزینش ارقام پرمحصول مورد استفاده قرار می‌گیرند. محققین معمولاً در این آزمایش‌ها از اثرات متقابل GE صرف نظر کرده و یا اهمیت کمتری برای آن قائل می‌شوند و گزینش ارقام را عمدتاً بر مبنای میانگین عملکرد قرار می‌دهند. یکی از دلایل مهم استفاده کمتر از برآوردهای پایداری در اصلاح کاربردی، پراکندگی مشاهدات یا به عبارت دیگر قابلیت تکرار پذیری پایین این برآوردها است. طبق پژوهش‌های انجام شده توسط ایگلز و فرای (Eagles and Frey, 1977) نتایج حاصل از مجموعه‌های متفاوت مکان‌ها و یا سال‌ها همبستگی خیلی جزئی داشته و ژنوتیپ‌هادر سال‌ها یا مکان‌های مختلف دارای رتبه‌بندی غیر مشابه بوده‌اند.

روش‌های متعددی برای برآورد پایداری

کپه‌ها به ترتیب برابر با ۳۶، ۲۰ و ۴۱ سانتی‌متر برای سه آزمایش بود. در هر کپه بعد از تنک‌کردن ۲ بوته باقی ماند. خلاصه خصوصیات مجموعه آزمایش‌های در جدول ۱ درج گردیده است. بعد از انجام تجزیه مرکب واریانس به طور مجزا برای هر مجموعه، آماره‌های پایداری، واریانس ژنوتیپ ادرکلیه محیط‌های مورد پژوهش (S_{xi}^2)، ضریب تغییرات ژنوتیپ ادرکلیه محیط‌های مورد پژوهش (iCV)، ضریب رگرسیون (b_i)، میانگین مربعات انحراف از خط رگرسیون (S^2d_i) مطابق با لین و همکاران (Lin *et al.*, 1986); آماره‌های اکوالانس (W_i)، واریانس پایداری (δ_i^2)، واریانس پایداری تصحیح شده نسبت به کوواریت شاخص محیطی ($S_i(2)$) مطابق با فرناندز (Fernandez, 1991); ضریب تبیین ($R_i(2)$) مطابق با بکر و لئون (Becker and Leon, 1988); معیار مجموع رتبه (RSM) مطابق با کنگ (Kang, 1993) و آماره عملکرد پایداری (YS_i) مطابق با کنگ (Kang, 1993) (محاسبه گردیدند).

نتایج و بحث

نتایج تجزیه مرکب واریانس برای هر یک از مجموعه آزمایش‌ها در جدول ۲ درج گردیده است. میانگین مربعات محیط، هیبرید و اثر متقابل هیبرید × محیط در هر سه مجموعه در سطح احتمال یک درصد ($1\% = \alpha$) معنی‌دار بود. بنابراین گزینش فقط بر مبنای عملکرد، مناسب و مجاز نبوده و پایداری هیبریدها نیز باید به همراه عملکرد مد نظر قرار گیرد.

قابل ذکر است که نتایج جدول ۲ بر اساس

به آماره واریانس پایداری بعد از حذف غیر یکنواختی ایجاد شده توسط کوواریت شاخص محیطی (S_i^2) (Shukla, 1972) و ضریب تبیین (R_i^2) (Pinthus, 1973) اشاره کرد. کنگ (Kang, 1988, 1991, 1993) آن سه معیار گزینش همزمان برای عملکرد و پایداری ارائه نمود. وی در سال ۱۹۸۸ روش مجموع رتبه (Rank-sum) (Kang, 1988) در سال ۱۹۹۱ روش مجموعه رتبه تغییر یافته (Kang, 1991) (KMR) و بالاخره در سال ۱۹۹۳ روش تغییر یافته KMR و آماره عملکرد پایداری (YS_i) (Kang, 1993) را معرفی نمود. هدف از این مقاله، بررسی همبستگی رتبه‌ای بین آماره‌های مختلف پایداری جهت مقایسه پتانسیل کاربرد آن‌ها در بررسی اثر متقابل GE به ویژه در آزمایش‌های کوتاه مدت مقایسه عملکرد می‌باشد.

مواد و روش‌ها

تعداد ۳ مجموعه آزمایش مختلف مقایسه عملکرد ذرت، که همگی بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار بودند، مورد ارزیابی قرار گرفتند. مجموعه آزمایش اول، شامل ۷ هیبرید سینگل کراس زودرس در ۶ محیط، مجموعه آزمایش دوم، شامل ۹ هیبرید سینگل کراس خیلی زودرس در ۶ محیط و مجموعه آزمایش سوم، شامل ۱۴ هیبرید سینگل کراس دیررس و متوسطرس در ۵ محیط، بودند. هر سه آزمایش در ۴ تکرار و با فاصله ۷۵ سانتی‌متر بین خطوط کاشته شدند. فاصله بین

جدول ۱ - خلاصه خصوصیات سه مجموعه آزمایش‌های مقایسه عملکرد ذرت

Table 1. A summary of characteristics distribution and mean yield

for three sets of maize yield trials

آزمایش Trial	Characteristics	مشخصات	مکان‌ها و سال‌های آزمایش (تн/ هکتار) Locations and years	متوسط عملکرد Mean yield (tha ⁻¹)
T1	SC301	۶ هیبرید سینگل کراس زودرس، به همراه شاهد	کرج، فراغل و اردبیل طی دو سال ۱۳۷۵-۷۶	7.74
	6 early maturing single cross hybrids +			
	SC301 (check)		Karaj, Kharakhil, Ardabil 1996 and 1997	
T2	SC108	۸ هیبرید سینگل کراس خوبی زودرس، به همراه شاهد	کرج، فراغل و اردبیل طی دو سال ۱۳۷۵-۷۶	7.81
	8 very early maturing single cross hybrids +			
	SC108 (check)		Karaj, Kharakhil, Ardabil 1996 and 1997	
T3	SC604, SC704	۱۲ هیبرید سینگل کراس دیررس و متوسطرس با دو شاهد ایرانی	کرج، زرفان، دزفول، فراغل و میاندوآب طی سال ۱۳۷۵	10.85
	12 medium and late maturing single			
	cross hybrids + SC604 and SC704 (checks)		Karaj, Zarghan, Dezful, Kharakhil, Miandoab 1996	10.85

همکاران (Lin *et al.*, 1986) و فام و کنگ (Pham and Kang, 1988) بود. ضریب همبستگی بین b_i و S_{xi}^2 بین ۰.۷۴** تا ۱.۰۰** به دست آمد. بکر (Becker, 1981) ضریب همبستگی رتبه بین b_i و S_{xi}^2 را بین ۰.۹۵* تا ۰.۹۹** و همچنین فام و کنگ (Pham and Kang, 1988) بین ۰.۹۲** تا ۰.۹۹** گزارش کردند. ضرایب همبستگی متفاوتی S_{xi}^2 و سایر آماره‌های مورد بررسی مشاهده گردید. ضریب همبستگی بین CV_i و b_i نیز بالا و بین ۰.۶۴ تا ۰.۹۰ محسوبه گردید. فام و کنگ (Pham and Kang, 1988) به جزء یک مورد، ضریب همبستگی بالایی (بین ۰.۷۶** تا ۰.۸۹*) را برای CV_i و b_i گزارش

ثبت فرض کردن عامل محیط می‌باشد. نتایج مربوط به ضرایب همبستگی رتبه‌ای بین آماره‌های مختلف در جدول ۳ آورده شده است. ضریب همبستگی رتبه‌ای بالا بین S_{xi}^2 و b_i مشاهده شد. لین و همکاران (Lin *et al.*, 1986) چنین بیان داشتند، آماره‌هایی که در یک گروه با هم طبقه‌بندی می‌شوند، یا مشابه بوده و یا به طور یکسان ژنتیپ‌ها را گروه‌بندی می‌کنند. بنابراین چنین انتظار می‌رود که همبستگی رتبه‌ای بین آماره‌های داخل یک گروه بالا و بین آماره‌های گروه‌های مختلف احتمالاً پایین باشد.

همبستگی بالایی بین S_{xi}^2 و CV_i (۰.۸۶* تا ۰.۹۹*) دیده شد، که مطابق با نتایج لین و

جدول ۲ - خلاصه نتایج مرکب واریانس سه مجموعه آزمایش مقایسه عملکرد

Table 2. A summary of the results of combined ANOVA for three sets of yield trials

آزمایش Trial	محیط Environment	هیبرید Hybrids	میانگین مربعات Mean Squares	
			هیبرید × محیط Env. x Hyb.	باقیمانده Res.
T1	589.5** (df= 5)	7.0** (df= 6)	3.8** (df= 30)	1.76 (df= 108)
T2	252.5** (df= 5)	9.9** (df= 8)	2.8** (df= 40)	0.94 (df= 144)
T3	55.5** (df= 4)	3.8** (df= 13)	4.6** (df= 52)	0.75 (df= 195)

** Significant at 1% probability level.

T1, T2 and T3: See Table 1.

بودن ضریب همبستگی $8/0$ در سطح احتمال 5% ، می باشد، در صورتی که با تعداد تیمار 42 ضریب همبستگی $3/0$ در همان سطح احتمال معنی دار خواهد بود. بنابراین در بعضی اوقات، وجود رابطه مورد قبول با رابطه معنی دار آماری همراه نمی باشد. معنی دار نشدن ضرایب همبستگی متوسط به بالا ($r = 0.5$) در این بررسی به ویژه در دو آزمایش T1 و T2 به واسطه پایین بودن درجه آزادی بود. بکر و لثون (Becker and Leon, 1988) پایداری مورد محاسبه توسط S_{xi}^2 را معمولاً با سطوح نسبی پایین عملکرد مرتبط دانسته و منفی بودن ضرایب همبستگی رتبه در این بررسی تا حدی گویای این مطلب می باشد.

همبستگی رتبه ای b_i با آماره های R_i^2 , S_{di}^2 , δ_i^2 , W_i عمدتاً پایین و متغیر بود، که بیانگر این نکته است که آماره های فوق را نمی توان به جای b_i مورد استفاده قرار داد.

نمودند. ضریب همبستگی بین CV_i و سایر آماره های بسیار متغیر بود. در ارتباط با دو آماره CV_i و S_{xi}^2 چنان می توان بیان داشت که به خاطر همبستگی رتبه ای متغیر گاهاً پایین بین دو آماره b_i , S_{di}^2 , δ_i^2 و R_i^2 (جدول ۳) استفاده از دو آماره CV_i و S_{xi}^2 برای رتبه بندی نسبی پایداری ژنوتیپ ها مناسب نخواهد بود (نداشتن همبستگی بالا بین CV_i و S_{xi}^2 یا S_{di}^2 , δ_i^2 در R_i^2 در مواردی که b_i به عنوان معیار بهتر پایداری در نظر گرفته می شود، مهم نخواهد بود).

همبستگی منفی، غیر معنی دار و متوسط به پایین بین CV_i و S_{xi}^2 با میانگین عملکرد بیانگر این نکته است که در این بررسی هیبرید های پر محصول عمدهاً دارای تغییرات بیشتری بوده اند. لازم به توضیح است که معنی دار بودن یا نبودن یک ضریب همبستگی جدا از رابطه بیولوژیکی موجود تحت تأثیر درجه آزادی آزمایش می باشد. به عنوان مثال، حداقل تعداد تیمار برای معنی دار

جدول ۳ - ضرایب همبستگی رتبه میان آماره‌های پایداری و متوسط عملکرد دانه در هر سه مجموعه آزمایش مقایسه عملکرد

Table 3. Rank-correlation coefficient among stability statistics
and mean yield in each three trials

Trial	Stability statistics						Selection criteria			
	CV _i	b _i	S ² d _i	R _i ²	W _i	δ _i ²	S _i ²	YS _i	RSM	Yield
	<u>S²_{xi}</u>									
T1	0.86*	0.89*	0.71*	-0.11	0.79*	0.79*	0.71*	0.14	0.18	-0.50
T2	0.90*	1.00**	0.27	-0.45	-0.03	-0.03	0.27	-0.36	-0.22	-0.52
T3	0.99**	0.74**	0.08	-0.28	0.13	0.13	0.08	-0.15	0.08	-0.13
	<u>CV_i</u>									
T1	0.64	0.86*	0.29	0.89**	0.89**	0.86*	0.5	0.61	0.61	-0.11
T2	0.90**	0.32	-0.38	0.05	0.05	0.32	-0.15	0.00	0.00	-0.23
T3	0.75**	0.001	-0.35	0.05	0.05	0.00	-0.2	0.00	0.00	-0.13
	<u>b_i</u>									
T1		0.36	-0.50	0.54	0.54	0.36	-0.04	0.00	0.00	-0.5
T2		0.32	-0.38	0.05	0.05	0.32	-0.15	0.00	0.00	-0.23
T3		0.32	-0.38	0.05	0.05	0.32	-0.15	0.00	0.00	-0.23
	<u>S²d_i</u>									
T1		0.54	0.93**	0.93**	1.00**	0.57	0.57	0.57	0.57	-0.07
T2		0.63+	0.45	0.45	1.00**	0.07	0.36	0.36	0.36	-0.37
T3		0.89**	0.85**	0.85**	1.00**	0.36	0.66**	0.66**	0.66**	-0.05
	<u>R_i²</u>									
T1			0.39	0.39	0.54	0.39	0.46	0.46	0.46	-0.25
T2			0.70*	0.70*	0.63	0.34	0.55	0.55	0.55	-0.05
T3			0.83**	0.83**	0.89**	0.42	0.62	0.62	0.62	-0.02
	<u>W_i</u>									
T1				1.00**	0.93**	0.54	0.54	0.54	0.54	-0.14
T2				1.00**	0.45	0.33	0.60+	0.60+	0.60+	-0.17
T3				1.00**	0.85**	0.26	0.63*	0.63*	0.63*	-0.19
	<u>δ_i²</u>									
T1					0.93**	0.54	0.54	0.54	0.54	-0.14
T2					0.45	0.33	0.60	0.60	0.60	-0.17
T3					0.85**	0.26	0.63*	0.63*	0.63*	-0.19
	<u>S_i²</u>									
T1						0.57	0.57	0.57	0.57	-0.07
T2						0.07	0.36	0.36	0.36	-0.37
T3						0.38	0.67**	0.67**	0.67**	-0.04
	<u>YS_i</u>									
T1							0.93**	0.68+	0.68+	0.68+
T2							0.93**	0.76*	0.76*	0.76*
T3							0.85**	0.83**	0.83**	0.83**
	<u>RSM</u>									
T1								0.71+	0.71+	0.71+
T2								0.54	0.54	0.54
T3								0.56	0.56	0.56

+,* and **: Significant at 10, 5 and 1% probability levels, respectively.

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۱۰٪، ۵٪ و ۱٪.

N= 7, 9 and 14 observations for T1, T2 and T3, respectively.

اندازه نمونه N = ۹, ۷ و ۱۴ بـه ترتیب برای T3, T2, T1.

نشانگر این موضوع است که بدون توجه به کوواریت مورد استفاده در محاسبه S_i^2 ، این دو آماره معادل هم می‌باشد. فام و کنگ (Pham and Kang, 1988) نیز نتیجه مشابهی گزارش نمودند.

همبستگی رتبه‌ای R_i^2 یا آماره‌های δ_i^2 و S_i^2 نسبتاً بالا بود (0.39 تا ** 0.83)، که مطابق با توضیع ذکر شده در بالا، در صورت برآش یک مدل خطی به داده‌ها، همبستگی R_i^2 نیز با δ_i^2 و S_i^2 مطلوب خواهد بود. با توجه به همبستگی رتبه‌ای پایین بین R_i^2 و میانگین عملکرد چنین استنباط می‌شود که همبستگی متوسط مشاهده شده بین R_i^2 با YS_i و RSM پیشتر مربوط به جزء پایداری، معیارهای YS_i و RSM می‌باشد.

همبستگی رتبه‌ای بین W_i و δ_i^2 برابر با ۱ بود. همان طور که لین و همکاران (Lin et al., 1986) بیان نمودند، بالا بودن همبستگی رتبه یا مشابه بودن آماره‌های درون یک گروه مورد انتظار می‌باشد. کنگ و همکاران (Kang et al., 1987) ارتباط آماری بین این دو آماره (W_i و δ_i^2) را شرح داده و پیشنهاد نمودند که یکی از آن‌ها مورد محاسبه قرار گیرد، که ترجیح در این است که δ_i^2 استفاده شود. از این رو، در این بررسی به دلیل این که کلیه نتایج حاصله برای این دو آماره کاملاً مشابه بود، نتایج فقط بر مبنای δ_i^2 شرح داده شده‌اند.

همبستگی رتبه‌ای δ_i^2 و S_i^2 تقریباً بالا و بین تا ** 0.93 محسوبه گردید. بالا بودن ضریب همبستگی رتبه‌ای بین δ_i^2 و S_i^2 نشان می‌دهد که کوواریت شاخص محیطی تغییر معنی‌داری در رتبه‌بندی نسبی ژنوتیپ‌ها (بعد از حذف

همبستگی رتبه ضعیف b_i با میانگین عملکرد و YS_i و همچنین عدم وجود همبستگی رتبه بین b_i با RMS نشان می‌دهد که گزینش ژنوتیپ‌ها بر مبنای b_i منجر به گزینش ژنوتیپ‌های پایدار با عملکرد بالا نخواهد شد، و در فرآیند گزینش برای پایداری با استفاده از آماره b_i و عملکرد بالا، باید جداگانه برای هر یک عمل نمود.

همبستگی رتبه‌ای بین S^2d_i و R_i^2 بین 0.54 تا 0.89 به دست آمد. بکر (Becker, 1981) نیز همبستگی بالائی بین این دو آماره (0.87* تا 0.93**) گزارش کرد. پینتوس (Pinthus, 1973) استفاده از آماره R_i^2 به جای S^2d_i را پیشنهاد نمود. بکر و لئون (Becker and Leon, 1988) دلایل توجیه این امر را همبستگی بالا بین این دو آماره و همچنین مزیت مستقل بودن b_i و R_i^2 با δ_i^2 و S_i^2 به جز در مورد T2 که برای δ_i^2 حد متوسط است، مشاهده گردید.

فام و کنگ (Pham and Kang, 1988) از لحاظ ریاضی علت همبستگی رتبه‌ای بالا بین S^2d_i و δ_i^2 را زمانی دانستند که داده‌های آزمایش به مدل رگرسیون خطی برآش نشده یا در صورت برآش مدل، b_i ها با هم تفاوتی نداشته باشند و به عبارت دیگر یکنواخت (Homogeneous) باشند. در این بررسی همبستگی بالا بین S^2d_i و δ_i^2 در T1 به واسطه عدم برآش مدل خطی و در T3 به دلیل یکنواختی b_i ها (در حالی که مدل خطی برآش شده) می‌باشد. در آزمایش T2 همبستگی متوسط مشاهده شده به واسطه برآش مدل خطی و غیریکنواختی جزئی بین b_i ها می‌باشد. همبستگی رتبه‌ای بین S^2d_i با S^2 تقریباً برابر با ۱ بود. این امر

عملکرد بالا و تقریباً ثابت بود. این امر مؤید این است که استفاده از معیارهای گرینش همزمان برای عملکرد و پایداری و به ویژه تأکید بیشتر بر جزء پایداری، منجر به گرینش ارقام پایدار و پرمحصول خواهد شد. همبستگی بین RMS و میانگین عملکرد نسبت به i_{YS} در حد پایین تری قرار داشت. از نتایج حاصل از دو معیار گرینش همزمان i_{YS} و RMS، می‌توان چنین نتیجه گرفت که امکان گرینش برای عملکرد و پایداری توسط یک معیار کاربردی وجود دارد، ولی با توجه به همبستگی پایین و متغیر سایر آماره‌ها با عملکرد، گرینش برای عملکرد بالا و پایدار ممکن بوده و می‌توان به طور مجزا آن را انجام داد (البته در هنگام استفاده از آماره‌های پایداری که همبستگی پایین و متغیر با عملکرد دارند).

غیریکنواختی به واسطه کوواریت) ایجاد نکرده است.

همبستگی رتبه‌ای i_{δ}^2 و دو معیار گرینش همزمان برای عملکرد و پایداری (i_{YS} و RMS) در حد متوسط بین ۰.۲۶ تا 0.63^* بود. قابل ذکر است که در محاسبه معیارهای گرینش همزمان برای عملکرد و پایداری (i_{YS} و RMS) از آماره i_{δ}^2 استفاده شده است. همبستگی رتبه‌ای بین i_{δ}^2 و RMS بالاتر و ثابت‌تر از همبستگی رتبه i_{δ}^2 یا i_{YS} بود. بنابراین انجام تصحیح و دادن وزنه‌های متفاوت بر اساس معنی دار بودن i_{δ}^2 در مراحل محاسبه آماره عملکرد پایداری (i_{YS}) باعث پایین آوردن میزان همبستگی رتبه بین i_{δ}^2 و i_{YS} شده است. نتایج حاصله از همبستگی رتبه بین i_{δ}^2 یا RMS و i_{YS} تقریباً مشابه با i_{δ}^2 بود.

همبستگی رتبه بین i_{YS} با RMS و میانگین

References

- Becker, H.C.** 1981. Biometrical and empirical relations between different concepts of phenotypic stability. pp. 307-314. In: Gallais, A. (ed.). Quantitative Genetics and Breeding Methods. Versailles, I.N.R.A.
- Becker, H.C., and Leon, J.** 1988. Stability analysis in plant breeding. Plant Breeding 101: 1-23.
- Comstock, R.E., and Moll, R.H.** 1963. Genotype-environment interaction. pp. 164-196. In: Hanson, W.D., and Robinson, H.F. (ed.). Statistical Genetics and Plant Breeding. Washington, Nat. Acad. Sci. Nat. Res. Council publ. 982 pp.
- Eagles, H.A., and Frey, K.J.** 1977. Repeatability of the stability-varianc parameter in oats. Crop Science 17: 253-256.
- Eberhart, S.A., and Russell, W.A.** 1966. Stability parameters for comparing varieties. Crop Science 6: 36-40.

- Fernandez, G.C.J. 1991. Analysis of genotype x enviroment interaction by stability estimates. Hort science 26: 947-950.
- Finaly, K.W., and Wilkinson, G.N. 1963. The analysis of adaption in a plant breeding programme. Australian Journal of Agricultural Research 14: 742-754.
- Francis, T.R., and Kannenberg, L.W. 1978. Yield stability studies in short-season maize. 1. A descriptive method for grouping genotypes. Canadian Journal of Plant Science 58: 1029-1034.
- Kang, M.S. 1988. A rank-sum method for selecting high-yielding, stable corn genotypes. Cereal Research Communications 16: 113-115.
- Kang, M.S. 1991. Modifield rank-sum method for selecting high yielding, stable crop genotypes. Cereal Research Communications 19: 361-364.
- Kang, M.S. 1993. Simultaneous selection for yield and stability in crop performance trials: Consequences for growers. Agronomy Journal 85: 754-757.
- Kang, M.S., and Martin, F.A. 1987. A review of important aspects of genotype-environmental interaction and practical suggestion for sugarcane breeders. Journal of American Society of Sugarcane Technology 7: 36-38.
- Kang, M.S., Miller, J.D., and Darrah, L.L. 1987. A note on relationship between stability variance and ecovalance. Journal of Heredity 78: 107.
- Leon, J., and Becker, H.C. 1988. Repeatability of some statistical measures of phenotypic stability. Correlations between single year results and multi years results. Plant Breeding 100: 137-142.
- Lin, C.S., Binns, M.R., and Lefkovitch, L.P. 1986. Stability analysis: Where do we stand ? Crop Science 26: 894-900.
- Pham, H.N., and Kang, M.S. 1988. Interrelationships among and repeatability of several stability statistics estimated from international maize trials. Crop Science 28: 925-928.
- Pinthus, M.J. 1973. Estimate of genotypic value: A proposed method. Euphytica 22: 121-123.
- Shukla, G.. 1972. Some statistical aspects of partitioning genotype-environmental

components of variability. Heredity 29: 237-245.

Wrück, G. 1962. Über eine Methode zur Erfassung der Okologischen streubreite in Feldresuchen. Z. Pflanzen-Zuchtg 47: 92-96.